

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 29

Utgitt 15 juli.

1909

Kongelig resolution

av 3 juli.

3 juli.

Ved anvendelse av bogie-motor-vogner efter en av vedkommende regjeringsdepartement godkjendt type kan Holmenkolbanen trafikeres med en kjørehastighet av indtil 40 km. pr. time i retning mot Holmenkollen og 35 km. pr. time i retning mot Majorstuen. De nævnte maksimale kjørehastigheter maa alene anvendes, hvor linjen er ret eller nogenlunde ret, og blir at indskrænke til 30 km. pr. time paa strækninger, hvor der forekommer trangere kurver og points.

Forøvrig blir de ved kongelig resolution av 17 september 1900 fastsatte bestemmelser om kjørehastigheten fremdeles gjældende.

Bruksregler

8 juli.

for Børsjø bygde-almenning,

approbert av Landbruksdepartementet 8 juli 1909.

§ 1. I Børsjø bygde-almenning skal jagt og fangst — jagt efter elg herfra undtat — være tillatt for enhver beboer paa eiendom, som har bruksret i almenningen, mot løsning av jagtkort. Jagtkortet, som utstedes av almennings-bestyrelsen og lyder paa navn, gjælder enten for kalenderaaret eller for visse bestemte jagtdage og kan ikke overdrages. Det utstedes mot en forskudsvis erlagt avgift av kr. 2,00 pr. aar eller kr. 0,50 pr. dag. Til andre kan jagtkort utstedes i den utstrækning og mot saadan avgift, som almennings-bestyrelsen bestemmer.

Avgiften indgaar i almenningskassen og anvendes efter almennings-bestyrelsens bestemmelse.

§ 2. Jagtkortet maa under jagten og fangsten medføres og inden jagtomraadet forevises, naar det forlanges av nogen.

8 juli. § 3. Retten til jagt efter de elgsdyr, som det i medhold av jagtlovens § 19 maatte bli tillatt aarlig at fælde i almenningen, bortsættes av almennings-bestyrelsen efter fornøden forutgaat bekjendtgjørelse.

§ 4. Overtrædelse av disse regler straffes efter § 339 i den almindelige borgerlige straffelov.

14 juli.

Lov

om forandringer i lov om registrering av skibe av
4 mai 1901.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Os er blit forelagt det nu forsamlede, ordentlige Stortings beslutning av 14 juni 1909, saalydende:

Efternævnte paragraffer i lov om registrering av skibe av 4 mai 1901 skal herefter lyde saaledes:

§ 1. I det i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 2 omhandlede register over norske skibe skal indføres ethvert seilskib med dæk, forsaavidt det har en bruttodrægtighet av femti registertons eller derover, og ethvert dampskib, som har en bruttodrægtighet av fem og tyve registertons eller derover; undtat er dog orlogsskibe og andre staten tilhørende skibe, som ikke benyttes i fragtfart.

Skib av mindre drægtighet maa ikke indføres i registeret; men er et skib en gang indført, hvad enten foreløbig i henhold til §§ 11 og 12 eller endelig, skal det vedbli at være registreringspliktig, selv om det ved senere maaling viser sig, at dets drægtighet er under grænsen.

Som hjemsted for registreringspliktig skib maa, forsaavidt ikke anderledes av Kongen bestemmes, alene vælges havn, hvor der er toldsted, og som navn for saadant skib kan alene vælges et navn, der ikke tidligere bæres av noget andet her i riket registrert skib. De til sikrelse herav fornødne regler gives av Kongen.

§ 10. Det paaheviler saavel eieren eller de ifølge § 4, andet led, paa eierens vegne anmeldelsespliktige personer — eller ved partrederi den bestyrende reder — som vedkommende skibsfører at sørge for, at et registreringspliktig norsk skib, fra det tidspunkt det sættes i fart, er forsynt med gyldig norsk nationalitetsbevis.

I utenriksfart skal ogsaa skibe, hvis drægtighet er mindre end i § 1 nævnt, være forsynt med nationalitetsbevis. Dog kan Kongen gjøre undtagelse herfra for saadanne skibe, naar de driver fiske eller fangst utenfor territorialgrænsen.

Efter hvilke regler nationalitetsbevis kan faaes av ikke 14 juli. registreringspligtige skibe, bestemmes av Kongen.

§ 14. Det navn, hvorunder et skib er registrert og indført i matrikelen, kan ikke forandres, medmindre skibet i sin helhet skifter eier, og da kun, naar der ikke findes nogen heftelse registrert paa skibet, eller samtlige rettighetshavere samtykker. Nyt nationalitetsbevis maa i saa tilfælde utstedes; men saavel i dette som i det nye maalebrev og paa skibets folium i skibsregisteret og matrikelen skal dets tidligere navn føies som anmerkning ved det nye. Nye kjendingsbokstaver faar skibet ikke.

I særegne tilfælde, hvor navnforandring antages at være en velfærdssag for rederiet, kan Kongen eller den, han dertil bemyndiger, tillate, at skibet gives nyt navn, selv om det ikke skifter eier.

Begjæring om navnforandring maa indsendes paa samme maate som i foregaaende paragraf nævnt.

Det navn, hvorunder et skib, i henhold til § 9, første led, har faat midlertidig nationalitetsbevis, eller hvorunder det er foreløbig indført i skibsregisteret overensstemmende med § 12, kan ved den endelige registrering forandres, hvis der paa dets midlertidige folium ikke findes registrert nogen heftelse, eller hvis samtlige rettighetshavere samtykker deri. Ogsaa i dette tilfælde skal skibets tidligere navn anmerkes saavel paa skibets folium i skibsregisteret og matrikelen som i dets nationalitetsbevis og maalebrev.

For ikke registreringspligtige skibes vedkommende kan navnforandring tilstedes efter regler, som gives av Kongen.

§ 16. Dersom registrert skib eller part i samme avhændes, eller der iøvrig foretages nogen forandring i dets eiendomsforhold, hvortil registrering av adkomstdokument utfordres, skal adkomstdokument utstedes og indsendes til registrering inden én maaned efter skibets eller partens overtagelse av den nye eier. Ved indsendelse maa meddeles de ifølge § 2, nr. 3 fornødne opgaver saavel som de andre oplysninger, som utfordres til avgjørelse av, om skibet fremdeles er at anse som norsk. Ved avhændelse av skibspart til nogen, der ei er berettiget til at være medeier i norsk skib, maa særlig godtgjøres, at medeierne har samtykket i avhændelsen.

Indtræder nogen forandring i, hvad registeret utviser om skibets eiendomsforhold, uten at registrering av adkomstdokument dertil utfordres, maa med nedenfor nævnte undtagelser anmeldelse derom inden like frist gjøres gjennom vedkommende toldkasserer, ledsaget av de i foregaaende leds andet punktum omhandlede opgaver og oplysninger. At skibet eller parten som følge av indgaat egteskap blir egtefællernes fælleseie, behøver

14 juli. dog kun at anmeldes, saafremt skibet eller parten tidligere tilhørte hustruen. Ei heller behøver anmeldelse at gjøres, saafremt manden efter hustruens død forblir hensittende i uskiftet bo med hendes arvinger. Er det hustruen, som efter mandens død blir hensittende i uskiftet bo, maa hun derimot gjøre anmeldelse derom, ledsaget av behørig bevis for hendes ret dertil. Finder efter avdød eier offentlig skifte sted her i riket, behøver anmeldelse først at gjøres, naar skibet eller parten avhændes eller utlægges til arving eller til gjenlevende egtefælle, der ikke allerede staar anført som eier; i saa fald paaligger det skifteforvalteren at dra omsorg for adkomstdokumentets behørige registrering.

Indsendelses- og anmeldelsespligten paahviler, forsaavidt intet andet er bestemt, den nye eier. Vil eiendomsforandringen medføre, at skibet ikke lenger er at anse som norsk, er dog ogsaa avhænderen og, i tilfælde av partrederi, tillike den bestyrende reder, hvis denne er bekjendt med forandringen, ansvarlig for, at foreskrevet anmeldelse og indsendelse sker. Avstaar en partreder, i henhold til sjøfartslovens § 18, sin part til medrederne, paaligger anmeldelsespligten den bestyrende reder. Sælges skib eller skibspart ved offentlig auktion her i riket, har derhos den, der bestyrer auktionen, at indsende underretning om det approberte bud.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter denne beslutning som lov under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 14 juli 1909.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

Nedenstaaende utkast til forandringer i §§ 32, 33, 35 og 43 i det ved kongelig resolution av 23 juli 1902 bifaldte reglement vedrørende anvendelsen av lov om registrering av skibe av 4 mai 1901 approberes i medfør av § 1 i lov av d. d. om forandring i nævnte lov:

§ 32. Naar der i medhold av — — — (som før) — — — jfr. nærværende reglements §§ 36—39.

Naar skibet skal indføres i det foreløbige skibsregister paa

grundlag av et av norsk konsul utfærdiget midlertidig nationalitetsbevis, skal registerføreren derhos paase, at der foreligger attest fra Departementet for Handel, Sjøfart og Industri om, at skibets navn ikke tidligere bæres av noget andet her i riket registrert skib. 14 juli.

§ 33. Sker anmeldelse — — — o. s. v. — — — (som før) — — — §§ 36—39.

Derhos skal registerføreren, forinden der aapnes foreløbig folium for skibet, paase, at der foreligger saadan attest om skibets navn, som i § 32, andet led, omhandlet.

§ 35. Naar et skib angives — — — (o. s. v. som før) — — — for skibet.

Ved anmeldelse av et skib til endelig registrering skal der medfølge attest fra Departementet for Handel, Sjøfart og Industri om, at det valgte navn ikke tidligere bæres av noget andet her i riket registrert skib.

§ 43. Spørsmaal om navnforandring for registreringspliktig skib avgjøres av registerføreren. Han har herunder at paase, at der foreligger attest fra Departementet for Handel, Sjøfart og Industri om, at det ny navn ikke bæres av noget andet her i riket registrert skib. Dette gjelder ogsaa, naar i henhold til skibsregistreringslovens § 14, tredje led, et foreløbig registrert skib skal skifte navn ved indførelsen i det endelige skibsregister.

Indløper der til departementet begjæring fra flere rederier om saadan attest med valg av samme navn, uten at dette tidligere er registrert for noget skib, skal attest alene meddeles det skib, for hvilket begjæringen først er indløpet til departementet.

Formular nr. 21.

(Skibsregisterlovens § 5, nr. 2 og 7).]

Herved bevidnes, at dampskib — seilskib — motorfartøi (kjendingssignal), som angives at skulle anmeldes til skibsregister, ikke kan sees allerede at være foreløbig eller endelig registrert her i riket.

Efter bemyndigelse:

Kongelig resolution

av 14 juli.

Approbation i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles paa

14 juli.

14 juli. en av herredsstyret for Haaland herred i Stavanger amt under 16 juni 1899 fattede beslutning om forskrifter til forebyggelse av ondartede smitsomme sygdommes utbredelse, dog med en enkelt forandring.

De approberte forskrifter er saalydende:

§ 1. Ved optræden av sygdomstilfælde, som der kan være grund til at tro er av ondartet smitsom beskaffenhet, skal den husbonde eller husfar, som har at gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, saavidt som omstændighetene tillater.

Avsondringen maa omfatte ikke alene den syke selv, men ogsaa den eller dem, der pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre bruksgjenstande, som de benytter eller som den syke har benyttet de nærmeste dage forut for sygdommens utbrud.

Fødevarer maa ikke opbevares i det rum, hvor den syke opholder sig.

§ 2. Indtil læge er kommet tilstede og har meddelt nærmere forskrifter, maa samkvem mellem det sted, hvor sygdommen er optraadt, og andre steder indskrænkes til det mindst mulige. Navnlig maa personer, der hører til samme husstand som den syke, ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antal mennesker. Uvedkommende personer maa ikke tilstedes adgang til det rum, hvor den syke opholder sig.

Sammenkomster i selskabelig eller andet piemed, der ikke er uopsættelig, maa ikke avholdes i det smittede hus eller paa dets gaardsplads.

§ 3. Naar læge er kommet tilstede, kan han foreløbig træffe de anordninger og forføininger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sygdommen benyttede gjenstande, som sygdommens beskaffenhet paakræver og omstændighetene tillater.

Det maa overlates til lægens skjøn efter omstændighetene at meddele forskriftene i skriftlig form. De maa i hvert fald nøie efterkommes og er gjældende, indtil de tilbakekaldes av lægen selv eller ophæves av sundhetskommisionen eller dens ordfører.

§ 4. Forsaavidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted, hvor sygdommen er optraadt, maa dette ophøre. indtil tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge.

§ 5. Barn fra den husstand, hvor sygdommen er optraadt, maa ikke søke skole, forinden tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge. Forsaavidt sygdommen optræder i lærerens hus-

stand, og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, maa denne 14 juli. lukkes, indtil lægen har avgit nærmere bestemmelse.

§ 6. Saasnart meddelelse om de indtrufne sygdomstilfælde og de i anledning av samme trufne forføininger er indløpet til sundhetskommisionens ordfører, har denne at træffe de videre forføininger, som efter tilfældets beskaffenhet er fornøden.

Kongelig resolution

av 14 juli.

Approbation i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860 meddeles paa nedenstaaende av herredsstyret for Sunnelven herred i Romsdals amt under 3 mars 1909 fattede beslutning om almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet inden herredet:

§ 1. Opførelse eller flytning av vaaningshus, fjøs eller staldbygning skal anmeldes skriftlig til sundhetskommisionens nærmest boende medlem. Følgende regler skal iagttages:

- a. Før opførelse av vaaningshus maa matjorden bortføres fra grunden, som maa avgrøftes, saa alt grundvand bortledes.
- b. Bygningen skal ha graastens undermur, intetsteds lavere end 30 centimeter over jorden og forsvarlig tettet ved rapning av kalk eller lignende.
- c. Ethvert til beboelse bestemt rum skal ha en høide av mindst 2,25 m. fra gulv til loft og være forsynt med mindst ett vindu, som med lethed kan aapnes.
- d. Mindste avstand mellem beboelseshus og uthus skal være 10 m.

§ 2. Gaardstunet skal holdes frit for stillestaaende vand.

§ 3. I beboelsesrum maa ikke være kokeovn, med mindre den er forsynt med et tilstrækkelig avløpsrør for kokedampen.

§ 4. Hvor det ikke kan undgaas, at melk og andre føde-midler opbevares i beboelsesrum, skal de være anbragt i lukket skap eller hylde med forhæng.

§ 5. Til ethvert vaaningshus skal findes et vandhus, der ikke, medmindre der anvendes tætte butter, tætte cementerte kummer eller tætte torvstrøbeholdere, maa ha tak eller væg fælles med vaaningshus eller rum, hvor matvarer opbevares. Fra vandhuset maa der ikke være tilsig til disse steder eller til sted, hvor mat- og drikkevand hentes. Beholdere under vandhus maa tømmes saa ofte, at ikke overfyldning finder sted, og dynger under samme maa bortfjernes mindst 2 gange aarlig og forøvrig saa ofte, som sundhetskommisionen finder det nød-

14 juli. vendig. Kalk, aske, jord og lignende skal jevnlig tilsættes for at hindre stank.

§ 6. Feieskarn, avfald, spildvand og al anden urenlighet maa ikke henkastes ved dørene, men skal henbringes i vandhuset eller kompostdyng, der ikke maa ha tilsig til hus, alfarvei eller brønd.

§ 7. Brønd eller bæk, hvorav drikkevand tages, maa ikke forurenses ved vaskning eller paa anden maate ovenfor nederste hentested for drikkevand.

§ 8. Sundhetskommisjonen kan forby salg av bedærvede fødemedler, giftige tøier og deslike. Til bedømmelse herav kan forlanges utlevert prøver.

§ 9. Findes bolig, forsamlings- eller arbeidssted at være skadelig for sundheten, kan sundhetskommisjonen forby deres bruk, indtil mangelen er avhjulpet.

§ 10. Undlater nogen at utføre de av sundhetskommisjonen i medhold av lov eller disse forskrifter paabudte foranstaltninger, kan sundhetskommisjonen la det fornødne utføre for vedkommendes regning.

§ 11. Hvor særegne forhold paakræver det, kan 3 av sundhetskommisjonens dertil valgte medlemmer indrømme lempninger i disse forskrifter; i tilfælde av uenighet mellem disse avgjøres saken av den samlede sundhetskommisjon.

§ 12. Overtrædelse av disse forskrifter blir at anmelde til sundhetskommisjonen, der om fornødent bevirker overtrædelsene paatalt efter loven.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

Approbation i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, meddeles paa den av herredsstyret for Gloppen herred i Nordre Bergenhus amt under 29 mars 1909 fattede beslutning om forskrifter til forebyggelse av ondartede smitsomme sygdommes utbredelse, dog med en enkelt forandring.

De approberte forskrifter er saalydende:

§ 1. Ved optræden av sygdomstilfælde, som der kan være grund til at tro er av ondartet smitsom beskaffenhet, skal den husbonde eller husfar, som har at gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, saavidt som omstændighetene tillater.

Avsondringen maa ikke alene omfatte den syke selv, men ogsaa den eller dem, der pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre brugsgjenstande, som de benytter eller som den syke har benyttet de nærmeste dage forut for sygdommens utbrudd.

Fødevarer maa ikke opbevares i det rum, hvor den syke opholder sig.

§ 2. Indtil læge er kommet tilstede og har meddelt nærmere forskrifter, maa samkvem mellem det sted, hvor sygdommen er optraadt, og andre steder indskrænkes til det mindst mulige. Navnlig maa personer, der hører til samme husstand som den syke, ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antal mennesker. Uvedkommende personer maa ikke tilstedes adgang til det rum, hvor den syke opholder sig.

Sammenkomster i selskabelig eller andet øiemed, der ikke er uopsættelig, maa ikke avholdes i det smittede hus eller paa dets gaardsplads.

§ 3. Naar læge er kommet tilstede, kan han foreløbig træffe de anordninger og forføininger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sygdommen benyttede gjenstande, som sygdommens beskaffenhet paakræver og omstændighetene tillater.

Det maa overlates til lægens skjøn efter omstændighetene at meddele forskriftene i skriftlig form. De maa ihvertfald nøie efterkommes og er gjældende, indtil de tilbakekaldes av lægen selv eller ophæves av sundhetskommisjonen eller dens ordfører.

§ 4. Forsaavidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted, hvor sygdommen er optraadt, maa dette ophøre, indtil tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge.

§ 5. Barn fra den husstand, hvor sygdommen er optraadt, maa ikke søke skole, forinden tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge. Forsaavidt sygdommen optræder i lærerens husstand, og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, maa denne lukkes, indtil lægen har avgitt nærmere bestemmelse.

§ 6. Saasnart meddelelse om de indtrufne sygdomstilfælde, og de i anledning av samme trufne forføininger er indløpet til sundhetskommisjonenens ordfører, har denne at træffe de videre forføininger, som efter tilfældets beskaffenhet er fornøden.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

Den av Stordalen herredsstyre under 14 november 1908 besluttede vedtægt angaaende lukningstid for udsalgssteder i Stordalen herred stadfæstes i henhold til lov om lukningstid for udsalgssteder av 31 mai 1900 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt forandring.

Den approberte vedtægt er saalydende:

§ 1. Samtlige handlende og næringsdrivende, der har butik eller udsalgssteder inden herredet, skal holde deres butikker eller udsalgssteder lukket alle søn- og helligdage den hele dag saaledes, at ingen handel drives paa disse dage.

§ 2. Overtrædelse av vedtægten straffes efter loven (jfr. straffelovens § 339, 2).

§ 3. Nærværende vedtægt træder i kraft 1 — én — maaned, efterat den har faat kongelig stadfæstelse.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

Nedenstaaende av Jostedals herredsstyre, Nordre Bergenhus amt, under 14 juni d. a. besluttede vedtægt om lukningstid for udsalgssteder i herredet stadfæstes som gjældende indtil videre:

§ 1. Al butikhandel om søn- og helligdage er forbudt.

§ 2. Handelsbutikker lukkes aftener før søn- og helligdager kl. 11 efterm. i maanederne juli, august og september, de øvrige maaneder kl. 9 efterm.

§ 3. Julaften lukkes kl. 6 efterm. ifølge lov av 14 juni 1897. Nytaarsaften, paaskeaften og pinseaften lukkes kl. 8 efterm.

§ 4. Overtrædelse av disse regler straffes efter loven (kfr. straffelovens § 339, 2).

§ 5. Disse regler træder i kraft 1 — én — maaned, efterat de har erholdt kongelig stadfæstelse.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

I medhold av lov om ansvar for skade paa bofæ ved hund samt om optagelse av hund m. v. av 11 juni 1903 § 2 meddeles approbation paa nedenstaaende av Grytten

herredsstyre i Romsdals amt i møte den 5 april 1909 14 juli.
fattede beslutning:

Hund, som i den tid, da bofæ holdes paa havn, inden Grytten herred findes streifende om uten ledsager i havnegang utenfor indmarken, kan efter foranstaltning av grundeieren eller nogen i strækningen havneberettiget optages eller, hvis hunden tidligere har været optat, og der er fremgaat overensstemmende med nævnte lovs § 4, dræpes paa stedet.

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

I medhold av lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at hare indtil videre, dog ikke lenger end til utgangen av aaret 1913, skal være fredet foruten i den lovbestemte tid fra og med 15 mars til og med 24 august tillike i tiden fra og med 25 august til og med 31 oktober i Frosta herred, Nordre Trondhjems amt.

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

I medhold av lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at hare inden Ytterøen herred, Nordre Trondhjems amt, i et tidsrum av 5 aar, regnet fra 1 januar 1910, ikke maa fældes, dræpes eller skades utenfor tiden fra 1 til 30 november, begge dage medregnet.

Kongelig resolution

14 juli.

av 14 juli.

I medhold av lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at hjort indtil videre, dog ikke lenger end til utgangen av aaret 1913, skal være fredet det hele aar inden Veø, Nesset, Bolsø, Frænen, Bud, Eide, Gjemnes og Øre herreder i Romsdals amt.

Denne resolution træder i kraft straks.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

I medhold av lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at hjort skal være fredet det hele aar indtil utgangen av aaret 1913 i den paa Fredøen liggende del av Frei og Bremsnes herreder i Romsdals amt.

Denne resolution træder i kraft straks.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

I medhold av lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at tiur og aarhane indtil videre, dog ikke lenger end til utgangen av aaret 1914, inden Stavanger amt skal være fredet foruten i den lovbestemte fredningstid tillike i tiden fra og med 15 til og med 31 mai.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

I medhold av lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at den i samme lovs § 13 for tiur og aarhane bestemte jagttid om vaaren (fra 15 til 31 mai) for Bratsberg amts vedkommende forandres til tiden fra og med 5 til og med 21 mai. Denne resolution gjelder indtil videre, dog ikke lenger end til utgangen av aaret 1914.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

I medhold av § 6 i lov om værnskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa de av herredsstyret for Leksviken herred, Nordre Trondhjems amt, i møte den 13 mai 1909 besluttede vedtægter mot skogens ødelæggelse inden herredet, dog med en enkelt forandring.

De approberte vedtægter er saalydende:

§ 1. Aavirkning av bartrær, som ved høieste rotbaand 14 juli holder mindre tvermaal end 25 — fem og tyve — cm. eller 79 — ni og sytti — cm. i omkreds utenpaa barken, er forbudt.

§ 2. Uten hinder av bestemmelse i § 1 kan aavirkes:

- a) Trævirke til eget husbehov eller gaardsfornödenhet for den eiendom skogen er matrikulert under, eller til fyldestgjørelse av bruksret, som maatte tilkomme nogen eier eller bruker av jordeiendom.
- b) Trær i uteng eller markeslaat.
- c) Trær paa grund, som agtes ryddet til dyrkningsland, hustomt o. s. v. efter § 7 i værnskogloven.
- d) Tørre, snebrutte eller vindfældte trær.

§ 3. Efter utvisning og merkning av opsynsmanden skal det være tillatt at hugge til hvilket som helst bruk:

- a) Undertrykte, uveksterlige, vantrevne, syke eller beskadigede trær under den mindstedimension, som er nævnt i § 1.
- b) Trær, som bør hugges av hensyn til den øvrige skogs trivsel eller til fremhjælp av skogens gjenvækst.

Opsynsmanden blinker trærne, som skal hugges, paa rot og stamme med en blinkøks, som er godkjendt av herredsstyret.

§ 4. Opsynsmanden har ret til at fordre gjensat friske, kraftige frøtrær, der saadant findes formaalstjenlig for skogens ettervekst.

§ 5. Mindst 14 dage før merkning eller blinkning skal foregaa, sendes melding derom til opsynsmanden.

§ 6. Tvistigheter om utblinkning m. m. avgjøres av herredsstyret, naar det forlanges av skogeieren eller den hugstberettigede.

§ 7. Til at paase vedtægtenes overholdelse m. v. ansætter herredsstyret det nødvendige antal opsynsmænd, som faar sin løn av herredskassen og instruks av herredsstyret. Halvdelen av lønnen tilbakebetales av statskassen efter § 9 i værnskogloven.

For blinkning, utvisning eller andet lignende arbeide i skogen tilkommer opsynsmanden desuten dagpenger, som fastsettes av herredsstyret og utredes av skogeieren eller de bruksberettigede, som har forlangt arbeidet utført.

§ 8. Overtrædelse av disse vedtægter straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

14 juli.

Kongelig resolution

av 14 juli.

I medhold av § 6 i lov om værnskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse av 8 august 1908 meddeles approbation paa de av herredsstyret for Elverum herred, Hedemarkens amt, i møte den 25 mars 1909 besluttede vedtægter mot skogens ødelæggelse inden herredet, dog med en enkelt forandring.

De approberte vedtægter er saalydende:

§ 1. Aavirkning til salg eller industriel produktion av bartrær, som utenpaa barken holder mindre tvermaal end 17 cm. 5 m. fra middels eller horisontal jordflate, er forbudt.

§ 2. Uten hinder av forbudet i § 1 kan til salg eller industriel produktion foretages:

- a) Rensningshugst, hvorved forstaaes fjernelse av undertrykte, øiensynlig beskadigede, skrantende eller vantrevne trær.
- b) Tyndingshugst, hvorved forstaaes fjernelse av trær til fremme av den øvrige bestands trivsel og tilvekst.
- c) Alle rationelle sluthugstmaater (blødning, gruppehugst). Snauhugst maa dog ikke foretages paa større samlet flate end $\frac{1}{2}$ maal i granskog og 2 maal i furuskog og kun under forutsætning av, at den naturlige gjenvekst kan ansees sikret eller at skogkultur skal komme til anvendelse. I den anledning kan skograadet fordre, at vedkommende skogeier forpligter sig til inden utløpet av en nærmere fastsat frist at utføre de kulturforandringer, som skograadet finder paakrævet.

Skograadet er ved enhver hugst berettiget til at kræve gjensat nødvendige frøtrær, uanset størrelse, i et antal av indtil 4 pr. maal for furuens og 8 pr. maal for granens vedkommende.

§ 3. Skograadet har adgang til at øve den kontrol under blinkningen og hugsten, som det finder hensigtsmessig, og kan fordre blinkningen helt utført av tilsynsmændene, om det anser dette paakrævet.

§ 4. Enhver aavirkning til salg eller industriel produktion maa skriftlig anmeldes til skograadet senest 14 dage, før blinkning igangsættes, med redegjørelse for arten av den hugst, som agtes foretat (kfr. § 2) samt opgave over omtrentlig kvantum.

§ 5. Finder skogeieren, at vedkommende tilsynsmand uskjønsomt har gjort indsigelse mot eller tat forbehold med hensyn til den paatænkte hugst, har han adgang til at appellere spørsmålet til avgjørelse av et skjøn bestaaende av én av de øvrige tilsynsmænd, ett av skograadets medlemmer og én

av skogeieren opnævnt mand. Det samme gjælder om skog- 14 juli.
eieren finder sig forurettet ved blinkning utført av tilsyns-
manden i henhold til § 3.

Skograadet har adgang til at indhente amtsskogmesterens
uttalelse.

§ 6. Der vælges et skograad paa 5 medlemmer med et
tilsvarende antal varamænd.

§ 7. Hvis tilsynsmanden av en skogeier anmodes om at
foreta utblinkning eller lede denne, skal han efterkomme dette
i den utstrækning, som skograadet bestemmer. Skogeieren be-
taler for saadant arbeide tilsynsmanden samme dagløn, som han
ellers faar av kommunen.

For blinkning efter § 3 betaler skogeieren tilsynsmanden
tre fjerdedele, kommunen en fjerdedel av hans dagløn.

§ 8. Skograadet vælger selv sin formand og næstformand.

Skograadets pligter er:

- a) At ansætte det nødvendige antal tilsynsmænd samt ut-
færdige instruks for disse. Instruksen blir at godkjende
av herredsstyret.
- b) At paase vedtægtenes overholdelse samt anmelde for paa-
talemyndigheten indtrufne overtrædelser.
- c) At holde møter saa ofte, det ansees paakrævet, samt hvert
aar inden 31 januar at avgi beretning til herredsstyret for
det forløpne aar.

§ 9. De med nærværende vedtægters gjennomførelse og
overholdelse forbundne utgifter utredes av herredskassen mot
lovbestemt refusion av statskassen.

Skograadet tilkommer dækning av utgifter efter regning,
hvorimot tilsynsmændene erholder den av herredsstyret til en-
hver tid fastsatte løn.

§ 10. Overtrædelse av nærværende vedtægter straffes
efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

Utgiver: Fred. T. Salicath.